

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 20C/1136/1998
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7198899351
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Oros Nemešová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2023:7198899351.31

Uznesenie

Okresný súd Košice I v právnom spore žalobkyne: U. S., K.. X.X.XXXX, O. S. O. XXX, R. S. - R., zastúpená JUDr. Mikuláš Buzgó, advokát so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovaným: 1./ Slovenská správa ciest, so sídlom Miletičova 19, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 00 003 328, v 2./ Košický samosprávny kraj, so sídlom Námestie maratónu mieru 68/1, Košice, IČO: 35 541 016, o zaplatenie 3.240, 39 Eur, takto

rozhodol:

I. Návrhy na zmenu žaloby v zmysle podaní právnej predchodkyne žalobkyne zo dňa 14.9.2006, zo dňa 13.7.2011 a žalobkyne zo dňa 3.2.2014, zo dňa 21.2.2022 **n e p r i p ú š ť a.**

II. Konanie **z a s t a v u j e.**

III. Žalovaným v 1. a 2. rade voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Právna predchodkyňa žalobkyne (U. U., K.. X.X.XXXX, K. O. S. O. XXX, G.Á. P. XX.X.XXXX) sa žalobou zo dňa 10.11.1998 domáhala od žalovaného v 1. rade zaplatenia sumy 97.620,10 Sk (3.240,40 Eur) s 18% úrokom z omeškania zo sumy 75.465,60 Sk (2.505,- Eur) odo dňa 1.1.1999 do zaplatenia. Zároveň žiadala súd, aby jej priznal náhradu trov konania.

1.2 Právna predchodkyňa žalobkyne uviedla, že suma 97 620,10 Sk (3.240,40 Eur) pozostáva z istiny 53.904 Sk (1.789,29 Eur) za záber 2695,2 m² x 20,- Sk a sankčného úroku z omeškania odo dňa 1.10.1996 ku dňu 31.12.1998, t.j. 822 dní pri dennom úroku 0,05 % a za dočasné užívanie pozemkov (nájom) odo dňa 1.1.1991 do 31.12.1998, spolu za 8 rokov 1,- Sk za m², čo predstavuje sumu 21.561,60 Sk (715,72 Eur).

2. V priebehu konania právna predchodkyňa žalobkyne upravila petit žaloby a žiadala súd, aby zaviazal žalovaného v 1. rade zaplatiť jej istinu 79.313 Sk (2.632,71 Eur) so 17,6 % úrokom z istiny 79.313 Sk (2.632,71 Eur) odo dňa 1.10.1996 do zaplatenia a trovy konania.

3. Písomným podaním zo dňa 14.9.2006, doručeným súdu dňa 23.10.2006, právna predchodkyňa žalobkyne žiadala súd prvej inštancie, aby pripustil do konania vstup ďalšieho účastníka konania na strane žalovaného Košický samosprávny kraj, so sídlom Námestie maratónu mieru 1, Košice, IČO: 35 541 016.

4. Zároveň upravila petit žalobného návrhu tak, že žiadala súd, aby zaviazal žalovaných k povinnosti zaplatiť jej istinu 5.390,- Sk (178,91 Eur) s 18 % úrokom z omeškania odo dňa 10.11.1998 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia za dočasné užívanie nehnuteľnosti od 10.11.1996 do 10.11.1998, (2695,2 m² x 1,- Sk x 2 roky) aj k náhrade sumy 21.560,- Sk (715,66 Eur) s 8 % úrokom z omeškania odo dňa 1.11.2006 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia za dočasné užívanie pozemkov od 23.10.2004 do 14.9.2006 (2695,2 m² x 4,- Sk x 2 roky) a zaviazal žalovaných k náhrade trov konania.

5.1 Okresný súd Košice I svojím uznesením zo dňa 10.6.2009 vydaným pod č.k. 20C/1136/1998 - 125 pripustil, aby do konania na strane žalovaného vstúpil Košický samosprávny kraj, so sídlom Námestie maratónu mieru 1, 042 66 Košice, IČO: 35 541 016, ktorý bude v konaní vystupovať ako žalovaný v 2. rade.

5.2 Predmetné uznesenie súdu prvej inštancie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.7.2009.

6. Podaním zo dňa 13.7.2011 právna predchodkyňa žalobkyne žiadala súd, aby zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť jej sumu 34.446,50 Sk (1.143,42 Eur), t.j. s 18% úrokom z omeškania ročne zo sumy 5.390,- Sk (178,92 Eur) odo dňa 10.11.1998, zo sumy 2.138,- Sk (70,97 Eur) s 8% úrokom z omeškania odo dňa 5.3.2002 do zaplattenia, zo sumy 2.251,50 Sk (74,74 Eur) s 8% úrokom z omeškania ročne odo dňa 20.10.2005 do zaplattenia.

7. V priebehu sporu došlo dňa 30.8.2012 k úmrtiu právnej predchodkyne žalobkyne, ktorá smrťou stratila spôsobilosť mať práva a povinnosti, a teda spôsobilosť byť stranou v spore, a preto súd uznesením zo dňa 5.9.2013 rozhodol, že pokračuje v konaní so žalobkyňou U. S., K.. X.X.XXXX, O. S. O.Á. XXX U. V. K. U. U., K.. X.X.XXXX, K. O. S. O. XXX.

8.1 Žalobkyňa podaním zo dňa 3.2.2014, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 3.2.2014, žiadala súd prvej inštancie, aby zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť jej sumu 1.143,41 Eur s 18% úrokom z omeškania zo sumy 178,92 Eur odo dňa 10.11.1998, zo sumy 70,97 Eur s 8 % úrokom z omeškania odo dňa 5.3.2002 do zaplattenia a zo sumy 74,74 Eur s 8 % úrokom z omeškania ročne odo dňa 20.10.2005 do zaplattenia.

8.2 Z uvedeného podania však nebolo zrejmé, z akého dôvodu, akým titulom, za aký záber a akých pozemkov sa žalobkyňa domáha svojho nároku.

9. Na pojednávaní súdu, ktoré sa uskutočnilo dňa 11.1.2022, žalobkyňa v intenciách bodu 66. uznesenia Krajského súdu v Košiciach vydaného pod č.k. 9co/335/2018 - 485 dňa 26.8.2019 upravila označenie žalovaného v 1. rade, ktorý podľa vyjadrenia súdu druhej inštancie nekorešpondoval s názvom, ktorý vyplýva z poverenia daného žalovaným v 1. rade jeho pracovníčke na zastupovanie v konaní tak, že označila žalovaného v 1. rade ako Slovenská správa ciest, so sídlom Miletičova 19, Bratislava.

10. Podaním zo dňa 21.2.2022 žalobkyňa opätovne upravila žalobný petit a žiadala súd, aby zaviazal žalovaného v 2. rade na zaplattenie sumy 30.685,19 Eur s 18% úrokom z omeškania ročne zo sumy 178,91 Eur odo dňa 10.11.1998 do zaplattenia, úrokov z omeškania zo sumy 70,96 Eur s 8% úrokom z omeškania odo dňa 5.3.2002 do zaplattenia, úrokov z omeškania zo sumy 74,73 Eur s 8 % úrokom z omeškania ročne odo dňa 20.10.2005 do zaplattenia, úrokov z omeškania zo sumy 29.541,80 Eur s úrokom z omeškania 9,5% ročne odo dňa 1.8.2011 do zaplattenia a zaviazal žalovaných v 1. a v 2. rade k náhrade trov konania.

11. Podľa ust. § 139 Civilného sporového poriadku žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu.

12. Podľa ust. § 143 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd nepripustí zmenu žaloby, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe.

13. Podľa ust. § 143 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd nepripustí zmenu žaloby ani vtedy, ak by na konanie o zmenenej žalobe bol vecne alebo kauzálny príslušný iný súd.

14. Podľa ust. § 153 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Civilného sporového poriadku strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

15. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

16. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

17. Sporové konanie sa spravuje zásadou koncentrácie konania. Znamená to, že strany sporu nie sú oprávnené vykonať niektoré procesné úkony kedykoľvek v priebehu konania, ale iba v určitom štádiu konania. Napr. nie je žiadateľné, aby strana sporu predkladala skutkové tvrdenia alebo nové dôkazné návrhy až na pojednávaní, čo by mohlo znamenať zmarenie účelu už nariadeného pojednávania a požiadavku na vytýčenie ďalšieho pojednávania. Strana sporu má procesnú povinnosť predložiť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Ide o špecifikáciu všeobecnej procesnej povinnosti riadneho vedenia sporu (procesná diligencia). Procesný úkon nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko), ak by konala starostlivo (subjektívne hľadisko). Toto pravidlo je *lex generalis*. Ak neexistujú osobitné dôvody, v zásade platí, že predloženie skutkových tvrdení alebo dôkazných návrhov až na pojednávaní nie je včasné. Napriek tomu je v diskrečnej právomoci súdu poskytnúť strane sporu na pojednávaní lehotu na dodatočné splnenie povinnosti tvrdiť a navrhnúť dôkazy (ust. § 181 ods. 4 Civilného sporového poriadku). Ust. § 181 ods. 4 Civilného sporového poriadku je vo vzťahu k ust. § 153 ods. 1 druhá veta Civilného sporového poriadku *lex specialis*.

18. Zmena žaloby je prejavom dispozičnej zásady, ktorá je typická pre sporové konanie a umožňuje strane, aby modifikovala svoj žalobný návrh. Možnosť meniť žalobu však nie je absolútna a zákon ju obmedzuje najmä z dôvodov hospodárnosti a upravuje tak, aby nedochádzalo k jej zneužívaniu. Súd nepripustí zmenu žaloby, ak by výsledky doterajšieho dokazovania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe. Uvedený dôvod sa opiera o hospodárnosť konania, ktorý sa prejavuje v tom, že výsledky doterajšieho dokazovania nie sú dostatočným predpokladom pre konanie o zmenenej žalobe, zmena predmetu sporu by bola vo vzťahu k doterajšiemu konaniu nehospodárna a mohla by konanie zbytočne predĺžiť.

19. Žalobkyňa podaním zo dňa 21.2.2023 vzala žalobu v súlade s ust. § 144 Civilného sporového poriadku v celom rozsahu späť a požiadala súd prvej inštancie, aby konanie zastavil.

20. Vzhľadom na späťvzatie žaloby žalobkyňou, ale aj v súlade so zásadou koncentrácie konania a hospodárnosti konania, tak súd nepripustil zmenu žaloby navrhnutú právnou predchodkyňou žalobkyne zo dňa 14.9.2006, zo dňa 13.7.2011 a žalobkyňou zo dňa 3.2.2014 a zo dňa 21.2.2022

21. Vzhľadom ku skutočnosti, že vo veci bolo raz neprávoplatne meritórne rozhodnuté, súd prvej inštancie výzvou zo dňa 22.2.2023 vyzval žalovaných v 1. a 2. rade, aby sa vyjadrili, či súhlasia so späťvzatím žaloby žalobkyňou, a v prípade, ak so späťvzatím žaloby žalobkyňou nesúhlasia, aby špecifikovali dôvody svojho nesúhlasu. Zároveň vo výzve súdu boli žalovaní v 1. a v 2. rade poučení, že ak sa k späťvzatiu nevyjadrí v lehote určenej súdom, bude sa predpokladať, že nemajú voči späťvzatiu žaloby žiadne námietky.

22. Žalovanému v 1. rade bola výzva súdu doručená dňa 22.2.2023, avšak súhlas žalovaného v 1. rade so späťvzatím žaloby nebol súdu v súdom stanovenej lehote doručený, v dôsledku čoho mal súd zato, že so späťvzatím žalovaný v 1. rade vyjadril súhlas v zmysle ust. § 157 ods. 2 Civilného sporového poriadku (tzv. nevyvrátiteľná právna domnienka súhlasu strany sporu).

23. Žalovaný v 2. rade podaním zo dňa 24.2.2023 prejavil súhlas so späťvzatím žaloby žalobkyňou.

24. Podľa ust. § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

25. Podľa ust. § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

26. Podľa ust. § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

27. Podľa ust. § 157 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak súd vyzve stranu, aby sa vyjadrila o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania, môže pripojiť doložku, že ak sa strana v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky.

28. Vzhľadom na tento dispozitívny úkon žalobcu, súhlas žalovaného v 2. rade so späťvzatím žaloby a skutočnosť že žalovaný v 1. rade voči nemu nemal námietky, súd rozhodol tak, že konanie zastavil.

29. Podľa ust. § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

30. Podľa ust. § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich zavinil. Ak v sporovom konaní dôjde k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je súd povinný skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Kritérium procesného zavinenia potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v spore požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom, či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dost' dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu). Inak povedané, ak žalobca zobral žalobu späť pre správanie žalovaného, pretože po začatí sporu žalovaný zaplatil to, čoho sa žalobca žalobou domáhal, tak zastavenie konania procesne zavinil žalovaný. Ak žalobca zobral žalobu späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda procesné zavinenie nie je možné pričítať žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca.

32. Ustanovenie § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku vyžaduje zodpovednosť za zavinenie sporovej strany, ktorej procesný úkon má za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia sa zisťuje tak len z procesného hľadiska.

33. Podľa Čl. 4 ods. 1, ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

34. Podľa Čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

35. Žalobkyňa zobrala žalobu späť, avšak v danom prípade nešlo o reakciu na správanie žalovaných v 1. a 2. rade, a teda nie je možné procesné zavinenie pričítať žalovaným v 1. a 2. rade. V kontexte uvedeného žalovaní v 1. a 2. rade by mali právo na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobkyni v plnom rozsahu v súlade s ust. § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

36. Na tomto mieste súd konštatuje, že žalovaní v 1. a v 2. rade si trovy konania neuplatnili, pričom ani z obsahu spisu nevyplýva skutočnosť, že by žalovaným v 1. a 2. rade nejaké trovy konania v súvislosti s prebiehajúcim súdnym sporom vznikli.

37. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna

a podľa obsahu spisu jej v konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

38. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/5/2017, v ktorom tento uviedol nasledovné: „Dovolací súd považuje za potrebné dodať, že princípu rozumnosti v práve (princíp „zdravého rozumu“) chrániaceho hodnotu racionality, vyvoditeľného z idey právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, a tiež princípu efektivity vyplývajúceho z Čl. 17 CSP, nezodpovedá taká interpretácia a aplikácia ustanovenia § 262 ods. 1 a 2 CSP, výsledkom ktorej je rozhodnutie súdu obsahujúce výrok, že strana sporu má nárok na náhradu trov konania, hoci je v čase rozhodovania súdu zrejmé, že jej žiadne trovy nevznikli a už ani vzniknúť nemôžu, a tiež následné rozhodnutie súdu obsahujúce výrok, že strana sporu je povinná zaplatiť druhej strane náhradu trov konania vo výške 0,00 €. Takéto výroky sú za danej situácie rozporné a nerešpektujúce zásadu podľa ktorej z nemožného právo (nárok, záväzok) nevznikne, resp. že k nemožnému sa neprihliada (impossibilium nulla obligatio est - nemožné nezakladá záväzok - D 50,17 185 - Celsus). Odporujú zároveň všeobecnému poznaniu, že „z ničoho nič nevznikne“ (Lukretius). Navyše rozhodnutie súdu ukladajúce povinnosť plniť, ktoré je v skutočnosti rozhodnutím o uložení povinnosti neplniť (resp. rozhodnutie ukladajúce povinnosť plnenia a zároveň neplnenia), oslabuje autoritu súdov a dôveryhodnosť výkonu súdnictva.“

39. Súd preto s použitím Základných princípov Čl. 4 ods. 2 Civilného sporového poriadku aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovaných v 1. a 2. rade rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s Čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa ust. § 262 Civilného sporového poriadku o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.2.2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

40. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, že konanie zastavil a žalovaným v 1. a 2. rade voči žalobkyni nárok na náhradu trov zastaveného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti výroku I. rozhodnutia o nepripustení zmeny žaloby odvolanie nie je prípustné (ust. § 355 ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s ust. § 357 Civilného sporového poriadku).

Proti výroku II. rozhodnutia o zastavení konania a výroku III. rozhodnutia o trovách konania možno podať odvolanie na Okresný súd Košice I do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, v dvoch písomných vyhotoveniach (ust. § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa ust. § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa ust. § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.